

Riport A milapunk számára Benda Balázsról

(Készítette: Benda Balázs és Deák Botond)

A riporter néz: látja Balázst, aki ül, úgy ahogy... Balázs kezébe veszi a riporter miskarolóját, próbálja a pengét... A riporter néz. Finganak, isznak: kocc-kocc.

A Balázst ezekután nagy B-vel jelöljük, a riportert pedig kis errel, de témától függően fordulhat a kocka is. TEHÁT:

B: Nagyon jól keresek, a jövőhéten veszek egy, azaz egy robogót, melyen a barátommal tudunk kirándulásokat kieszközölni a környező tájakon. Fejünkbe nyomjuk a bukósisakot, föltesszük a szemüveget, és hajts. Jó lesz!

r: Milyen bukósisakot?

B: Kék, illetve piros bukósisakot 1/2 formájúat. Micsoda szerencse! Pont itt van nálam egy, próbálja fel!

r: Jól áll?! /Balázs hosszan rántekint, vizsgálja a bukót/

B: Remekül áll!

r: Érzek rajta egy matricát is, milyen matrica ez?

B: Ez egy un. motoros matrica, mely egy motort, és egy motorost ábrázol oldalnézetből. Ez azt jelképezi, hogy ez egy motoros bukósisak, valamint a motor és a motoros összetartozását.

A riporter hall /Balázs a művészetről beszél/:

B: Nagyon szeretem a művészetet, a művészet nagyon szép dolog!

r: Neked miben rejlik a művészet Balázs?

B: A művészet egyfajta valahol.

 Jaj, a lélek nótára gyújt ilyenkor!

 Csillog a szem, és a homlok,

 Mikor a szépre gondlok.

r: Néz. Hosszan ki az ablakon, majd bele az alany szemébe, mintegy megigazulás. Teccik eme vers neki.

B: Csak a jóra emlékezem,
 kezem lágyan a szivemre teszem?

Ez a versem 1963 óta jelenik meg a Kortárs, a Tiszatáj, a Szép versek, az Élet és irodalom című kiadványokban, mintegy évente. De én unom már.

r: Miből élsz?

B: Ne tudd meg, ugysem tudja senki, maga sem!

r: Mesélj magadról akkor, hogy telik egy napod?

B: Fölkelek. Frissülök. Dolog után látok nézni. Ebédölök, szegediest, de lehet, hogy nem. Délután ledőlök egy óracsikára. Eztán lefekszem aludni, hisz beesteledett! De mindennap más.

r: A partnerkapcsolattal hogy állsz?

B: Nagyon fontos a kiegyensúlyozottság, például, hogy az ember ne legyen ideges. A problémákat közösen kell megoldani, hetente legalább egy mély beszélgetés szükséges.

r: Nehari, de miről szólnak eme beszélgetések?

B: Nehéz erre válaszolni, a beszélgetés alatt meg kell beszélni a problémákat, mert a problémák megmetyelvezhetik a partnerkapcsolatot.

r: Mit iszol amugy?

B: Bort iszunk.

r: Mind a ketten?!

B: Persze, ezen ne csodálkozz, jó!

r: Tudsz úszni?

B: Erről csak annyit, a barátaim hallnak nevezhetnek...

r: Szeretted a muzsikát?

B: Igen, órákig elülök a zenélő szökökútnál, és sokat füttyülök néha. Igy vidámak tőlem az emberek, a múltkor is megállított egy ember a nyílt utcán, és azt kérte tőlem vidáman, hogy füttyüljek tovább neki, mert meghalt a felesége, mind a négy gyereke, a kutyái, a szülei, a testvérei, háza leégett, az autóját ellopták, állását elvesztette, a villamos elvitte egy lábát, gyomorrákos, s mégis örült füttyömnek.

r: Miért tekintesz ki az ablakon, erre a lehetetlen, teli, lakótelepi térre?

B: Ezt ne firtasd, kérlek! Különben is szeretnél te Gregor József, vagy Boross Péter hasán feküdni? Mert az olyan lág?

r: Ha csak az arcom ér hozzá, máris jó, a nyelvem a pupekját verdesi, mert életemben már három szőrös hast megettem. De ne haragudj, közeledik a karácsony, mit veszel a hozzátartozóidnak az ünnep alkalmából?

B: 7 bunzenégőt, egy takarót, meg egy bicskát magamnak.

r: Közel áll hozzád Tarzan felesége Jane?

B: Jane jól úszik, és jól szopik.

r: Végeztél már fizikai munkát?

B: Kilenc évig bányában dolgoztam, ezután rendőr voltam. Nehéz embertpróbáló évek voltak. Nézd, itt a karom!

r: Igen, ezek a karok egészen egzotikusak, itt tartom a szemem előtt őket, megvisel ez a könnyedség, ahogy mutatod nekem. Mióta vannak szemölcsleid?

B: Régi történet ez. Nem szívesen beszélek róla. Egyszer gyermekkoromban beleestem a sárba. Attól lettek, és a megpróbáltatásoktól szintén lettek szemölcsök az én testemnek az emberek szeme előtt levő részén.

r: Vajh' erre máris szemölcsnek kellett lennie testeden? Ezek a szemölcsök pirosak, de miért, miért..?

B: Mert a szemölcsök színe ilyen szép. Díjat nyertem vele a szemölcsös emberek klubjában, és ünnepelt engem mindenki. Életem legszebb napja volt. Meghatódtam akkor hidd el!

A riporter ebben a pillanatban elhiszi, hogy versenyt nyert a klubban velük. Eredményes volt ezen a versenyen.

r: Kedves alany, hogy fejezzük be a riportot? Valami velőset szeretnénk!

B: Ez nehéz kérdés, nehéz rá válaszolni. A halál megeszi a kisebb halált, ötöt pedig a nagyobb halál. Ezután következik a másik versenyző; neki egy színes képről kell kitalálni azt, amit ez a kép ábrázol. Kitalálta és nyert. A kép FINOM állatot ábrázolt, minden további nélkül kitalálta. Ez jó, és jó, és jó volt!!!

és a riportalany föláll, és távozik a riport színhelyül kiszemelt lakásból. De nem kell izgulni, mert hajnali négy és öt óra tájékan újra megjelenik, le kell menni érte a lifttel, kis alvó alsóban, felhozni, cipőt lehozni róla, és lefektetni a földre a kabátok közé. Reggelre pedig eltűnik a kabátok közül is, ellepi a sok kabát, sok titka, és nem találjuk, de megjött valahonnan, és biztos elment máshova.

